

عوارض پاره شدن کیسه آب :

عوارض پارگی کیسه آب در افراد مختلف و در سنین مختلف بارداری متفاوت است. این عوارض عبارتند از:
- عفونت: این امر می تواند سبب انقباضات رحمی، زایمان زودرس و یا سپسیس (عفونت خون) برای مادر یا کودک شود. علائم عفونت عبارتند از:

۱- افزایش دما

۲- ترشحات غیر طبیعی و بد بوی واژینال

۳- افزایش ضربان قلب

۴- درد قسمت تحتانی معده

در هنگام پارگی کیسه آب ممکن است ضربان قلب جنین بیشتر از حد طبیعی باشد. در صورت ظهور علائم عفونت، ممکن است لازم باشد جنین زودتر از موعد به دنیا بیاید و برای جلوگیری از بدتر شدن حال مادر یا جنین، گاهی زایمان زودرس انجام شود.

- زایمان زودرس

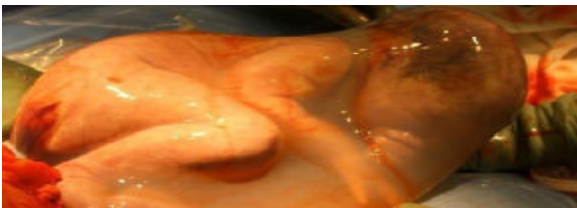
- پرولاپس یا افتادگی بند ناف

- هاپوپلازی عروق ریوی جنین

-کنده شدن جفت.

آیا می توان مانع از پارگی کیسه آب شد؟

گاهی اوقات نمی توان جلوی برخی مشکلات را گرفت اما در مواردی که مشکلات دهانه رحمی وجود دارد، می توان با دوختن دهانه رحم و برخی اقدام های دیگر، مانع از پارگی زودرس کیسه آب شد. خوشبختانه اکثر پارگی های کیسه آب در اواخر بارداری اتفاق می افتد ولی در هر شرایطی ممکن است ایجاد شود. این مشکل در ماه های پایین بارداری کمتر اتفاق می افتد.

علائم پاره شدن کیسه آب زود هنگام:

نشست مایع آمنیوتیک و یا خروج قطره ای مایع آمنیوتیک، یکی از علائم پاره شدن کیسه آب زود هنگام است. نشست مایع آمنیوتیک را نمی توان متوقف نمود. میزان نشست این مایع در افراد مختلف متفاوت است. پاره شدن کیسه آب ممکن است فاقد علامت بوده و تنها علائم پاره شدن کیسه آب، خروج قطرات مایع آمنیوتیک باشد. هنگامی که کیسه آب پاره می شود، برای مادر باردار خطرناک نیست.

اقدامات در صورت پاره شدن کیسه آب زود

در صورت سوراخ شدن کیسه آب یا پاره شدن کیسه آب زودرس، بیمار باید هر چه زودتر به بیمارستان مراجعه نماید. مایع آمنیوتیک، شفاف و کاهی رنگ است. همچنین مایع آمنیوتیک ممکن است حاوی مقداری خون بوده و به رنگ صورتی یا شفاف باشد. مشاهده موارد فوق بدان معنی است که مادر باردار و جنین به مراقبت های اورژانسی نیاز دارند. در صورت وجود احتمال سوراخ شدن کیسه آب، بیمار باید از پد استفاده نماید تا مقدار و رنگ مایع آمنیوتیک مشخص شود. در صورت سوراخ شدن کیسه آب یا پاره شدن آن، معمولاً به بیمار توصیه می شود که در بیمارستان بستری شده تا نوزاد و مادر از نظر علائم عفونت کنترل شوند. ممکن است بیمار برای چند روز (۵ تا ۷ روز) در بیمارستان بستری گردد. در صورتی که احتمال زایمان زودرس وجود نداشته باشد، بیمار می تواند از بیمارستان مرخص شود.

جنین درون رحم و در داخل کیسه ای پر از مایع قرار دارد که به آن کیسه آب یا کیسه مایع آمنیوتیک می گویند. کیسه آمنیوتیک پیش از زایمان و بدینا آمدن نوزاد پاره می شود و در نتیجه مایع آمنیوتیک از طریق واژن خارج می گردد. به این اتفاق، پاره شدن کیسه آب می گویند. معمولاً پارگی کیسه مایع آمنیوتیک مدت کوتاهی قبل از دردهای زایمانی یا در هنگام دردهای زایمانی رخ می دهد.

اگر کیسه آب پیش از هفته ۳۷ بارداری پاره شود به آن پارگی زودرس کیسه آب یا PPROM می گویند. چنانچه پاره شدن کیسه آب به صورت زود هنگام اتفاق بیفتد، ممکن است باعث زایمان زودرس شود (اما نه در همه موارد).

علت پاره شدن کیسه آب زودرس چیست؟

از موارد علت پاره شدن کیسه آب زودرس می توان به موارد زیر اشاره کرد:

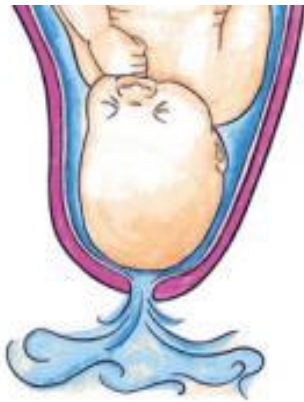
- داشتن سابقه زایمان زودرس یا پاره شدن کیسه آب و خونریزی
- ضربه مستقیم به شکم
- انجام جراحی سرویکس یا سرویکس کوتاه
- سابقه دکولمان جفت (جدا شدن جفت)
- افزایش مایع آمنیوتیک در کیسه آب
- بارداری چند قلوئی

لازم به یادآوری است که انجام فعالیت های مادر باردار یا عدم انجام برخی از فعالیت ها توسط او، علت پاره شدن کیسه آب زودرس نمی باشد.

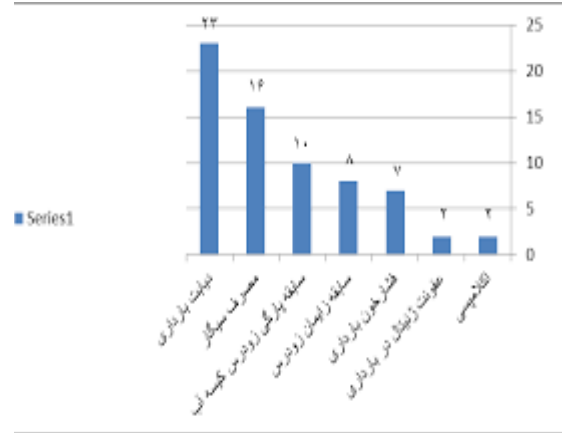

پارگی کیسه آب

واحد آموزش سلامت

آدرس: بابل ابتدای امیرکلا بلوار امام رضا بیمارستان خصوصی مهرگان
تلفن: ۴ - ۰۱۱۳۲۳۹۵۵۹۱
ایمیل: info@mehregan-hospital.com

درمان پارگی کیسه آب:

به محض پاره شدن کیسه آب، دیگر امکان ترمیم و اصلاح آن وجود ندارد؛ اما برای کاهش خطرات جنین ممکن است اقدامات زیر انجام گیرد:

- تجویز یک دوره کوتاه آنتی بیوتیک برای کاهش خطر عفونت، انقباضات رحمی و در نهایت تاخیر در زایمان؛
- تزریق یک دوره استروئید برای کمک به رشد جنین و کاهش احتمال عوارض ناشی از زایمان زودرس؛
- استفاده از سولفات منیزیم پس از زایمان برای کاهش احتمال فلج مغزی نوزاد.

همچنین در صورت احتمال زایمان زودرس و جهت کاهش خطر ابتلا به عفونت استرپتوکوکی گروه B، برای بیمار آنتی بیوتیک وریدی تجویز شود.

در صورت مشاهده چه علائمی در خانه، باید به پزشک مراجعه کرد؟

در صورت مشاهده هر یک از علائم زیر بیمار باید به پزشک خود مراجعه نماید:

- افزایش دمای بدن؛
- وجود علائم سرماخوردگی (احساس تب و لرز)؛
- خونریزی واژینال؛
- نشت مایع سبز یا بد بو از واژن؛
- انقباضات رحمی و گرفتگی عضلانی؛
- درد شکم و درد کمر؛
- تغییر در حرکات جنین.

همچنین احتمالاً به بیمار توصیه می شود تا از رابطه جنسی در این مدت خودداری نماید.